

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-38-04

Druk nr 2631
Warszawa, 3 marca 2004 r.

Pan
Marek Borowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o rolnictwie ekologicznym,

co do którego Rada Ministrów zadeklarowała, że ma na celu dostosowanie polskiego ustawodawstwa do prawa Unii Europejskiej.

Jednocześnie, zgodnie z wymogami art. 34 ust. 5 regulaminu Sejmu, przekazuję, przetłumaczone na język polski, teksty przepisów Unii Europejskiej, do których ma być dostosowane prawo polskie.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Z wyrazami szacunku

(-) Leszek Miller

U S T A W A

z dnia

o rolnictwie ekologicznym

Art. 1. Ustawa określa zadania i właściwość organów i jednostek organizacyjnych w zakresie rolnictwa ekologicznego, określonym w przepisach Unii Europejskiej¹⁾.

Art. 2. Użyte w ustawie określenie „producent” oznacza „podmiot gospodarczy” w rozumieniu przepisów Unii Europejskiej¹⁾.

Art. 3. Organami i jednostkami organizacyjnymi właściwymi w sprawach kontroli i certyfikacji w rolnictwie ekologicznym są:

- 1) minister właściwy do spraw rolnictwa – upoważniający jednostki certyfikujące, akredytowane zgodnie z Polską Normą PN-EN 45011 „Wymagania ogólne dotyczące działania jednostek prowadzących systemy certyfikacji wyrobów”, zwane dalej „jednostkami certyfikującymi”, do przeprowadzania kontroli oraz wydawania i cofania certyfikatów;
- 2) Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, zwana dalej „Inspekcją”:
 - a) sprawująca nadzór nad upoważnionymi przez ministra właściwego do spraw rolnictwa jednostkami certyfikującymi, zwanymi dalej „upoważnionymi jednostkami certyfikującymi”,
 - b) przyjmująca zgłoszenia producentów podejmujących działalność w rolnictwie ekologicznym,
 - c) upoważniająca, na zasadach określonych w przepisach Unii Europejskiej^{1),2)}, producentów do przywozu produktów rolnictwa ekologicznego z krajów trzecich niewymienionych na liście

Komisji Europejskiej, o której mowa w przepisach Unii Europejskiej³⁾,

- d) dokonująca kontroli produktów rolnictwa ekologicznego pochodzących z krajów trzecich, o których mowa w lit. c, w tym kontroli granicznej,
 - e) gromadząca i przechowująca informacje o producentach oraz udostępniająca je podmiotom zainteresowanym, na zasadach określonych w przepisach Unii Europejskiej¹⁾;
- 3) jednostki certyfikujące upoważnione przez ministra właściwego do spraw rolnictwa do przeprowadzania kontroli oraz wydawania i cofania certyfikatów potwierdzających, że płody rolne nieprzetworzone oraz produkty z nich powstałe, w tym także zwierzęta oraz produkty i przetwory pochodzenia zwierzęcego, zostały wyprodukowane lub przetworzone zgodnie z przepisami Unii Europejskiej¹⁾, zwanych dalej „certyfikatami zgodności”.

Art. 4. 1. Jednostka certyfikująca, w celu upoważnienia jej do przeprowadzania kontroli oraz wydawania i cofania certyfikatów zgodności, występuje z wnioskiem do ministra właściwego do spraw rolnictwa.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się:

- 1) certyfikat akredytacji w zakresie, o którym mowa w art. 3 pkt 1;
- 2) inne dokumenty lub informacje niezbędne do stwierdzenia spełniania wymagań określonych w przepisach Unii Europejskiej¹⁾.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa upoważnia, w drodze decyzji administracyjnej, jednostkę certyfikującą, jeżeli spełnia ona wymagania, o których mowa w przepisach Unii Europejskiej¹⁾.

4. W decyzji, o której mowa w ust. 2, minister właściwy do spraw rolnictwa nadaje upoważnionej jednostce certyfikującej numer identyfikacyjny.

5. Minister właściwy do spraw rolnictwa, na wniosek Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, zwanego dalej „Głównym

Inspektorem”, cofa, w drodze decyzji administracyjnej, upoważnienie upoważnionej jednostce certyfikującej, w przypadkach określonych w przepisach Unii Europejskiej¹⁾ oraz w przypadku nieprzekazywania wykazu producentów, o którym mowa w art. 9 ust. 1 pkt 1.

Art. 5. 1. W ramach nadzoru, o którym mowa w art. 3 pkt 2 lit. a, Główny Inspektor:

- 1) przeprowadza analizy danych dostarczanych przez upoważnione jednostki certyfikujące;
- 2) dokonuje kontroli upoważnionych jednostek certyfikujących w zakresie stosowania przez nie procedur kontrolnych, posiadanych środków technicznych i kwalifikacji pracowników oraz dokonuje sprawdzenia dokumentów dotyczących kontroli producentów;
- 3) przekazuje upoważnionym jednostkom certyfikującym wnioski pokontrolne.

2. Dla zapewnienia skuteczności nadzoru Główny Inspektor może:

- 1) żądać od upoważnionych jednostek certyfikujących wszelkich dodatkowych informacji i danych związanych z wykonywanym nadzorem;
- 2) dokonywać sprawdzenia u producentów prawidłowości kontroli wykonanych przez upoważnione jednostki certyfikujące.

3. Do postępowania kontrolnego prowadzonego w ramach nadzoru, o którym mowa w ust. 1 i 2, stosuje się odpowiednio przepisy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.

Art. 6. 1. Producent zamierzający podjąć działalność w zakresie rolnictwa ekologicznego zgłasza zamiar prowadzenia takiej działalności wybranej upoważnionej jednostce certyfikującej i wojewódzkiemu inspektorowi jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, z zastrzeżeniem art. 7.

2. Zgłoszenia dokonuje się na formularzu opracowanym według wzoru ustalonego przez Głównego Inspektora i udostępnianym przez upoważnione jednostki certyfikujące.

3. Wojewódzki inspektor jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych przekazuje niezwłocznie kopię zgłoszenia Głównemu Inspektorowi.

Art. 7. 1. Producent zamierzający dokonywać przywozu produktów rolnictwa ekologicznego, o których mowa w art. 3 pkt 2 lit. c, zgłasza zamiar prowadzenia takiej działalności Głównemu Inspektorowi i wybranej upoważnionej jednostce certyfikującej.

2. Główny Inspektor upoważnia, w drodze decyzji administracyjnej, do przywozu produktów rolnictwa ekologicznego, o których mowa w art. 3 pkt 2 lit. c.

Art. 8. Do kontroli, o której mowa w art. 3 pkt 2 lit. d, stosuje się odpowiednio przepisy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.

Art. 9. 1. Upoważniona jednostka certyfikująca przekazuje:

- 1) do dnia 31 października każdego roku ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa oraz Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa wykaz producentów, w rozumieniu przepisów o krajowym systemie producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności, którzy spełnili wymagania dotyczące produkcji w rolnictwie ekologicznym, określone w przepisach Unii Europejskiej¹⁾;
- 2) do dnia 31 stycznia każdego roku ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa i Głównemu Inspektorowi wykaz producentów podlegających jej kontroli, według stanu na dzień 31 grudnia roku poprzedniego;
- 3) do dnia 31 stycznia każdego roku Głównemu Inspektorowi sprawozdanie ze swojej działalności za rok poprzedni.

2. Wykaz, o którym mowa w ust. 1:

- 1) w pkt 1 sporządza się na formularzu udostępnianym przez Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa i opracowanym w porozumieniu z Głównym Inspektorem;
- 2) w pkt 2 sporządza się na formularzu opracowanym i udostępnianym upoważnionym jednostkom certyfikującym przez Głównego Inspektora.

Art. 10. Jednostką organizacyjną kwalifikującą:

- 1) środki ochrony roślin do stosowania w rolnictwie ekologicznym oraz prowadzącą ich wykaz jest Instytut Ochrony Roślin;
- 2) nawozy lub środki poprawiające właściwości gleby do stosowania w rolnictwie ekologicznym oraz prowadzącą ich wykaz jest Instytut Uprawy, Nawożenia i Gleboznawstwa.

Art. 11. 1. Środek ochrony roślin może zostać zakwalifikowany do stosowania w rolnictwie ekologicznym, jeżeli:

- 1) znajduje się w rejestrze środków ochrony roślin dopuszczonych do obrotu na podstawie przepisów o ochronie roślin;
- 2) zawiera w swoim składzie wyłącznie substancje biologicznie czynne, mikroorganizmy i żywe organizmy, wymienione w przepisach Unii Europejskiej⁴⁾.

2. Nawóz może zostać zakwalifikowany do stosowania w rolnictwie ekologicznym, jeżeli:

- 1) został wprowadzony do obrotu na podstawie przepisów o nawozach i nawożeniu;
- 2) zawiera w swoim składzie wyłącznie substancje wymienione w przepisach Unii Europejskiej⁵⁾.

3. Środek poprawiający właściwości gleby może zostać zakwalifikowany do stosowania w rolnictwie ekologicznym, jeżeli zawiera wyłącznie składniki wymienione w przepisach Unii Europejskiej⁵⁾.

Art. 12. 1. Jednostką organizacyjną prowadzącą wykazy:

- 1) dostawców, o których mowa w przepisach Unii Europejskiej⁶⁾;
- 2) nasion, materiału siewnego i wegetatywnego materiału rozmnożeniowego wyprodukowanego metodami ekologicznymi, zwanych dalej „materiałem”

– jest Główny Inspektorat Ochrony Roślin i Nasiennictwa, zwany dalej „Głównym Inspektoratem”.

2. Wykazy, o których mowa w ust. 1 pkt 2, zawierają w szczególności gatunki, odmiany i ilości materiału.

3. Główny Inspektor wydaje, w drodze decyzji, zezwolenie na zastosowanie w rolnictwie ekologicznym materiału niespełniającego wymogów przewidzianych w przepisach Unii Europejskiej¹⁾, na zasadach określonych w tych przepisach.

4. Dostawcy, o których mowa w przepisach Unii Europejskiej⁶⁾, przekazują do Głównego Inspektoratu informacje określone w tych przepisach, do końca każdego kwartału. Informacje przekazuje się na formularzach opracowanych i udostępnianych przez Główny Inspektorat.

Art. 13. 1. Na zasadach określonych w przepisach o finansach publicznych, z budżetu państwa można:

- 1) dofinansować prowadzenie badań dotyczących rolnictwa ekologicznego, w tym wykonywanie analiz na zawartość substancji niedozwolonych do stosowania w rolnictwie ekologicznym;
 - 2) udzielać dotacji na dofinansowanie kosztów kontroli gospodarstw rolnych, w których prowadzona jest produkcja metodami ekologicznymi.
2. Z budżetu państwa mogą być dofinansowywane działania promocyjne w rolnictwie ekologicznym, w tym udział w targach krajowych i międzynarodowych, na podstawie umów zawartych w trybie przepisów o finansach publicznych.

Art. 14. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa przekazuje informacje oraz sprawozdania Komisji Europejskiej i innym państwom członkowskim Unii Europejskiej w zakresie wymaganym w przepisach Unii Europejskiej¹⁾.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa może, w drodze rozporządzenia, określić szczegółowe warunki dotyczące produkcji w rolnictwie ekologicznym w zakresie dopuszczonym przez przepisy Unii Europejskiej¹⁾, mając na względzie uwarunkowania lokalne.

Art. 15. 1. Kto:

- 1) wprowadza do obrotu jako produkty rolnictwa ekologicznego produkty, które zostały wyprodukowane, wyhodowane, pozyskane lub przetworzone niezgodnie z warunkami wymaganymi w produkcji metodami ekologicznymi;
 - 2) zamieszcza na etykiecie lub opakowaniu środka spożywczego, który nie został wyprodukowany, wyhodowany, pozyskany lub przetworzony zgodnie z warunkami wymaganymi w produkcji metodami ekologicznymi, napisy sugerujące, że środek ten jest produktem rolnictwa ekologicznego;
 - 3) przechowuje lub przewozi produkty rolnictwa ekologicznego opakowane lub oznakowane niezgodnie z przepisami Unii Europejskiej¹⁾
- podlega karze grzywny.

2. Orzekanie w sprawach określonych w ust. 1 następuje w trybie przepisów o postępowaniu w sprawach o wykroczenia.

Art. 16. 1. Producenci, którzy w dniu wejścia w życie ustawy wytwarzają produkty rolnictwa ekologicznego i posiadają ważny certyfikat zgodności wydany przez upoważnione jednostki certyfikujące na podstawie przepisów dotychczasowych, mogą wprowadzać te produkty do obrotu jako produkty rolnictwa ekologicznego do dnia upływu ważności tego certyfikatu.

2. Produkt wprowadzony do obrotu przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, oznakowany jako produkt rolnictwa ekologicznego na podstawie przepisów dotychczasowych, może znajdować się w obrocie do dnia upływu terminu jego ważności.

3. Do okresu przestawiania gospodarstwa rolnego na produkcję metodami ekologicznymi zalicza się udokumentowany okres przestawiania gospodarstwa rolnego na produkcję metodami ekologicznymi, rozpoczęty przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

4. Upoważnienia wydane jednostkom certyfikującym oraz nadane im numery identyfikacyjne na podstawie przepisów dotychczasowych, zachowują ważność do dnia 31 grudnia 2004 r.

Art. 17. Traci moc ustawa z dnia 16 marca 2001 r. o rolnictwie ekologicznym (Dz. U. Nr 38, poz. 452).

Art. 18. Ustawa wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

-
- ¹⁾ Rozporządzenie Rady nr 2092/91/EWG z dnia 24 czerwca 1991 r. w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych (Dz. Urz. WE L 198, 22.07.1991, z późn. zm.).
 - ²⁾ Rozporządzenie Komisji nr 1788/2001/WE z dnia 7 września 2001 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania przepisów dotyczących świadectwa kontroli w odniesieniu do przywozu z państw trzecich, na podstawie art. 11 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2092/91 w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych (Dz. Urz. WE L 243, 13.09.2001, z późn. zm.).
 - ³⁾ Rozporządzenie Komisji nr 94/92/EWG z dnia 14 stycznia 1992 r. ustanawiające szczegółowe zasady wprowadzenia w życie uzgodnień dotyczących przywozu z państw trzecich przewidzianych w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2092/91 w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych (Dz. Urz. WE L 011, 17.01.92, z późn. zm.).
 - ⁴⁾ Załącznik II B do Rozporządzenia Rady nr 2092/91/EWG z dnia 24 czerwca 1991 r. w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych (Dz. Urz. WE L 198, 22.07.1991, z późn. zm.).
 - ⁵⁾ Załącznik II A do rozporządzenia Rady nr 2092/91/EWG z dnia 24 czerwca 1991 r. w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych (Dz. Urz. WE L 198, 22.07.1991, z późn. zm.).
 - ⁶⁾ Rozporządzenie Komisji nr 1452/2003/WE z dnia 14 sierpnia 2003 r. utrzymujące odstępstwo przewidziane w art. 6 ust.3 lit. a) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2092/91 w odniesieniu do niektórych gatunków nasion i roślinnego materiału rozmnożeniowego oraz ustanawiające zasady proceduralne i kryteria dotyczące tego odstępstwa (Dz. Urz. WE L 206, 15.08.2003).

UZASADNIENIE

Celem projektowanej regulacji jest dostosowanie polskich przepisów w dziedzinie rolnictwa ekologicznego do wymogów prawa wspólnotowego, wynikających z rozporządzenia Rady (EWG) nr 2092/91 z dnia 24 czerwca 1991 r. w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych (Dz. Urz. WE L 198, 22.07.1991, z późn. zm.).

Regulacja dotyczy wszystkich producentów (rolników, przetwórców, wprowadzających do obrotu, w tym importerów) produktów rolnictwa ekologicznego. Przystąpienie do rolnictwa ekologicznego jest dobrowolnym wyborem producenta – zwłaszcza rolnika.

Obowiązujące obecnie zasady funkcjonowania rolnictwa ekologicznego w Polsce zostały uregulowane ustawą z dnia 16 marca 2001 r. o rolnictwie ekologicznym (Dz. U. Nr 38, poz. 452).

W ustawie tej zostały określone zasady produkcji roślinnej i zwierzęcej w rolnictwie ekologicznym oraz wprowadzania do obrotu produktów rolnictwa ekologicznego, a także system kontroli i certyfikacji w rolnictwie ekologicznym, co oznacza, że do prawa krajowego zostały wprowadzone uregulowania wynikające z prawodawstwa Unii Europejskiej, z wyjątkiem tych, które zostały określone do wprowadzenia przez obecne kraje członkowskie.

Niniejszy projekt ustawy, której wejście w życie jest przewidziane na dzień uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej wyznacza jedynie kompetentne organy i jednostki organizacyjne w zakresie systemu kontroli i certyfikacji w Polsce, które stanowią:

- 1) minister właściwy do spraw rolnictwa jako organ upoważniający jednostki certyfikujące do przeprowadzania kontroli, wydawania i cofania certyfikatów zgodności w rolnictwie ekologicznym, dla wykonania art. 9 ust. 4 rozporządzenia Rady – art. 3 pkt 1 projektu ustawy,
- 2) Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych:
 - sprawująca nadzór nad upoważnionymi jednostkami certyfikującymi, o którym mowa w art. 9 ust. 4 rozporządzenia Rady – art. 3 pkt 2 lit. a projektu ustawy,
 - przyjmująca zgłoszenia producentów podejmujących działalność w zakresie rolnictwa ekologicznego – art. 3 pkt 2 lit. b projektu ustawy,

-
- upoważniająca producentów do importu produktów rolnictwa ekologicznego z krajów trzecich niewymienionych na liście, o której mowa w art. 11 ust. 1 rozporządzenia Rady – art. 3 pkt 2 lit. c projektu ustawy,
 - wykonująca kontrolę produktów rolnictwa ekologicznego z krajów trzecich niewymienionych na liście, o której mowa w art. 11 ust. 1 rozporządzenia Rady, w tym kontroli granicznej – dla wykonania art. 11 ust. 6a rozporządzenia Rady – art. 3 pkt 2 lit. d projektu ustawy,
 - gromadząca i przechowująca informacje o producentach oraz udostępniająca je podmiotom zainteresowanym stosownie do art. 8 ust. 3 rozporządzenia Rady – art. 3 pkt 2 lit. e projektu ustawy,
- 3) jednostki certyfikujące, akredytowane zgodnie z Polską Normą PN-EN 45011 „Wymagania ogólne dotyczące działania jednostek prowadzących systemy certyfikacji wyrobów” stosownie do art. 8 ust. 11 rozporządzenia Rady – art. 3 pkt 3 projektu ustawy.

Projekt wyznacza terminy przekazywania danych o producentach przez upoważnione jednostki certyfikujące – do dnia 31 października każdego roku do Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa do celów wykonania płatności w ramach działań w Planie Rozwoju Obszarów Wiejskich, a także do dnia 31 stycznia każdego roku ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa oraz Głównemu Inspektorowi Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych do celów gromadzenia informacji o producentach i ich produkcji stosownie do art. 9 ust. 8 lit. b rozporządzenia Rady – art. 9 projektu ustawy.

Projekt ustawy wyznacza również podmioty, które będą kwalifikowały do stosowania w rolnictwie ekologicznym i prowadziły wykazy zakwalifikowanych środków ochrony roślin (Instytut Ochrony Roślin) oraz nawozów i preparatów poprawiających właściwości gleby (Instytut Uprawy, Nawożenia i Gleboznawstwa) – art. 10 projektu ustawy.

Ponadto projekt ustawy przyznaje Głównemu Inspektoratowi Ochrony Roślin i Nasiennictwa kompetencje w zakresie prowadzenia bazy danych ekologicznych nasion, materiału siewnego i wegetatywnego materiału rozmnożeniowego oraz Głównemu Inspektorowi Ochrony Roślin i Nasiennictwa kompetencje w zakresie udzielania zezwoleń na odstępstwa dla producentów na zastosowanie materiału niespełniającego wymogów określonych w rozporządzeniu Rady – dla wykonania art. 6 ust. 3a rozporządzenia Rady – art. 12 projektu ustawy.

Stosownie do przygotowywanego przez Komisję Europejską Planu Działań, tzw. „Action Plan”, mającego na celu podjęcie działań na rzecz rozwoju rolnictwa ekologicznego w krajach członkowskich, projekt ustawy przewiduje dofinansowanie rolnictwa ekologicznego ze środków krajowych w zakresie prowadzenia badań na potrzeby rolnictwa ekologicznego oraz wykonywania analiz pobranych podczas kontroli próbek na zawartość pozostałości niedozwolonych do stosowania w rolnictwie ekologicznym substancji oraz kosztów kontroli gospodarstw ekologicznych. Stawki dotacji i zadania będą corocznie ustalane przez ministra właściwego do spraw rolnictwa w rozporządzeniu o dotacjach – art. 13 ust. 1 projektu ustawy.

Dofinansowywane mogą być również działania promocyjne w rolnictwie ekologicznym, np. udział w targach krajowych i międzynarodowych, ze środków pozostających w dyspozycji ministra właściwego do spraw rolnictwa na podstawie rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 25 marca 2003 r. w sprawie szczegółowej klasyfikacji dochodów i wydatków oraz przychodów i rozchodów (Dz. U. Nr 68, poz. 634) § 430 „Zakup usług pozostałych”, rozdział numer 01095 „Pozostała działalność”, na zasadach określonych w art. 71 ustawy o finansach publicznych – art. 13 ust. 2 projektu ustawy. Wydzielona na te działania kwota na rok 2004 wynosi 500 tys. zł.

Do kompetencji ministra właściwego do spraw rolnictwa będzie również należało przekazywanie informacji i sprawozdań do Komisji Europejskiej dla wykonania art. 15 rozporządzenia Rady, a także wprowadzanie, w drodze rozporządzenia, odstępstw wynikających ze specyficznych lokalnych uwarunkowań prowadzenia produkcji metodami ekologicznymi – art. 14 projektu ustawy.

W celu zapewnienia ciągłości funkcjonowania rolnictwa ekologicznego w Polsce, w art. 16 projektu utrzymano ważność dotychczas wydanych certyfikatów (do czasu upływu ich ważności), ważność dotychczasowego oznakowania (upływ terminu ważności dla produktu) oraz zachowano ważność na rok 2004 wydanych dotychczas upoważnień dla jednostek certyfikujących.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Dochody i wydatki budżetu i sektora publicznego – wejście w życie ustawy nie spowoduje dodatkowych skutków dla budżetu państwa. Obowiązująca obecnie ustawa o rolnictwie ekologicznym w art. 15 przewidywała coroczne zabezpieczenie środków w budżecie państwa na dotacje w rolnictwie ekologicznym. W roku 2004 kwota ta wynosi 7,5 mln zł. Przewiduje się, że w latach następnych powinny pozostawać na tym poziomie.

W wyniku wzrostu produkcji żywności ekologicznej w Polsce mogą wzrosnąć dochody budżetu pochodzące z podatków z rosnącego rynku tej żywności (rynek krajowy, eksport).

2. Rynek pracy – wejście w życie ustawy będzie wpływało w dalszym ciągu na rozwój rynku pracy. Od roku 2001 ilość gospodarstw ekologicznych wzrosła dwukrotnie. Było ich w roku 2003 ponad 2200 i prowadziły swoją działalność na prawie 50 tys. ha. Gospodarstwa słabe finansowo podejmując produkcję rolną metodami ekologicznymi zwiększają szansę w rolnictwie na produkcję opłacalną, która ma zbyt po nieco wyższych cenach, zarówno w kraju, jak i na eksport. Zwiększająca się ilość ekologicznych producentów rolnych wpływa na zwiększenie zatrudnienia. Szacuje się, że w ciągu najbliższych 5 lat ilość gospodarstw może wzrosnąć do ok. 10 tys.
3. Konkurencyjność wewnętrzna i zewnętrzna gospodarki – wejście w życie ustawy podniesie konkurencyjność polskich produktów ekologicznych zwłaszcza na rynku

UE. Certyfikaty wydawane przez krajowe jednostki certyfikujące będą uznawane we wszystkich krajach członkowskich, co pozwoli na swobodny przepływ żywności ekologicznej. Biorąc pod uwagę, że koszty produkcji ekologicznej w Polsce będą niższe, polska żywność ekologiczna będzie atrakcyjniejsza cenowo.

4. Sytuacja i rozwój regionów – wejście w życie ustawy może wpłynąć pozytywnie na rozwój regionów. Biorąc pod uwagę fakt, że podejmowanie przez rolnika produkcji żywności metodami ekologicznymi należy do jego dobrowolnego wyboru, dużą rolę w tym zakresie mogą odegrać władze lokalne oraz służby doradcze popularyzując ten rodzaj produkcji. Nie ma obecnie szczególnych preferencji co do lokalizacji rolnictwa ekologicznego. W ramach Planu Rozwoju Obszarów Wiejskich działaniami w rolnictwie ekologicznym jest objęty cały kraj.

Konsultacje społeczne

Projekt ustawy został rozesłany do konsultacji z organizacjami społeczno-zawodowymi i instytucjami działającymi w obszarze rolnictwa ekologicznego. Ponieważ proponowana regulacja jest przepisem kompetencyjnym i dotyczy określenia zadań i właściwości organów i jednostek organizacyjnych w obszarze rolnictwa ekologicznego, a szczegółowe zasady produkcji i wymagania wobec producenta są ustalone bardzo szczegółowo w rozporządzeniu Rady nr 2092/91, to wpływ konsultacji społecznej na wprowadzane prawo w tym przypadku jest w znacznym stopniu ograniczony.

Projekt ustawy został skierowany do uzgodnień do 19 podmiotów z obszaru organizacji związkowych i pozarządowych (wykaz w załączeniu).

Uwagi zgłoszone zostały przez Polski Klub Ekologiczny Koło Miejskie w Gliwicach oraz „Solidarność” Radę Krajową NSZZ Rolników Indywidualnych.

Szereg uwag zostało uwzględnionych w toku prac legislacyjnych nad projektem ustawy. Propozycja Związku Rolników Indywidualnych „Solidarność”, dotycząca rozszerzenia katalogu kar i włączenia do wykazu kar (art. 15) nieprawidłowego znakowania środków produkcji nie może zostać uwzględniona ze względu na fakt, że prawo o rolnictwie

ekologicznym (rozporządzenie Rady nr 2092/91) dotyczy wyłącznie znakowania środków spożywczych. Znakowanie środków produkcji (nawozów, środków ochrony roślin) i kary za nieprawidłowości w tym zakresie regulują przepisy o nawozach i nawożeniu oraz przepisy o ochronie roślin.

Środki produkcji stosowane w rolnictwie ekologicznym nie będą dodatkowo znakowane; znajdują się jedynie w wykazach, o których mowa w art. 10 projektu ustawy.

Dodatkowo projekt ustawy wraz z rozporządzeniem Rady nr 2092/91 został umieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi (<http://www.minrol.gov.pl>).

Załącznik - konsultacje

1. Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych
00-950 Warszawa, ul. Kopernika 36/40
2. Sekretariat Rolnictwa Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”
53-661 Wrocław, pl. Czerwony 1/3/5
3. Niezależny Samorządny Związek Zawodowy Rolników Indywidualnych „Solidarność”
00-057 Warszawa, pl. Dąbrowskiego 3
4. Związek Zawodowy Rolnictwa „Samoobrona”
00-514 Warszawa, ul. Marszałkowska 84/92 lok. 121
5. Związek Zawodowy Rolników „Ojczyzna”
00-150 Warszawa, ul. Nowolipie 14a/41
6. Związek Zawodowy Centrum Narodowe Młodych Rolników
00-920 Warszawa, ul. Nowy Świat 18/20
7. Związek Zawodowy Pracowników Rolnictwa w RP, Zarząd Główny
00-959 Warszawa, ul. Jaracza 3 m. 10
8. Krajowy Sekretariat Rolnictwa i Przemysłu Rolno-Spożywczego NSZZ „Solidarność 80”
73-110 Stargard, ul. Bolesława Chrobrego 21
9. Federacja Związków Pracodawców – Dzierżawców i Właścicieli Rolnych

-
- 00-930 Warszawa, ul. Wspólna 30
10. Federacja Związków Producentów Rolnych
00-930 Warszawa, ul. Wspólna 30
 11. Krajowy Związek Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych
00-006 Warszawa, ul. Szkolna 2/4
 12. Krajowa Rada Izb Rolniczych
00-930 Warszawa, ul. Wspólna 30
 13. Konfederacja Pracodawców Polskich
00-056 Warszawa, ul. Kredytowa 3
 14. Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych
00-591 Warszawa, ul. Klonowa 6
 15. Związek Rzemiosła Polskiego
Warszawa, ul. Miodowa 14
 16. Business Centre Club
Warszawa, Plac Żelaznej Bramy 10
 17. Polski Klub Ekologiczny
44-100 Gliwice, ul. Kaszubska 2; skr. poczt. 489
 18. Stowarzyszenie Producentów Żywności Metodami Ekologicznymi EKOLAND
87-134 Zławieś Wielka, Przysiek k/ Torunia
 19. Niezależny Samorządny Związek Zawodowy NSZZ „Solidarność”
64-100 Leszno, ul. Prochownia 25a

UZASADNIENIE DOSTOSOWAWCZEGO CHARAKTERU PROJEKTU USTAWY O ROLNICTWIE EKOLOGICZNYM

Celem projektu ustawy o rolnictwie ekologicznym jest dostosowanie ustawodawstwa polskiego do regulacji wspólnotowych w zakresie produkcji i wprowadzania do obrotu produktów rolnictwa ekologicznego. W prawie Unii Europejskiej omawiana problematyka została uregulowana w Rozporządzeniu Rady (EWG) 2092/91 z dnia 24 czerwca 1991 r. w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych.

Projektowana ustawa wprowadza przepisy pozwalające na bezpośrednie stosowanie Rozporządzenia, zgodnie z art. 249 Traktatu Ustanawiającego Wspólnotę Europejską. Projekt określa niezbędne procedury, kompetencje odpowiednich instytucji oraz ustanawia sankcje za naruszenie norm określonych w Rozporządzeniu.

Zgodnie z upoważnieniem określonym w art. 9 rozporządzenia 2092/91, minister właściwy do spraw rolnictwa został wskazany jako organ upoważniający jednostki certyfikujące do przeprowadzania kontroli, wydawania i cofania certyfikatów zgodności w rolnictwie ekologicznym. Z kolei nadzór na upoważnionymi jednostkami certyfikującymi został powierzony Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych. Inspekcja jest również organem właściwym do przyjmowania zgłoszenia producentów podejmujących działalność w zakresie rolnictwa ekologicznego, do upoważnienia producentów do importu produktów rolnictwa ekologicznego z krajów trzecich, do przeprowadzania kontroli produktów rolnictwa ekologicznego na granicy oraz do gromadzenia i przechowywania informacji o producentach oraz udostępniania ich zainteresowanym zgodnie z art. 8 ust. 3 Rozporządzenia.

Zgodnie z art. 9 ust. 8 lit. b, projekt wyznacza terminy przekazywania danych o producentach przez upoważnione jednostki certyfikujące dla celów gromadzenia informacji o producentach i ich produkcji. Projekt ustawy wyznacza również podmioty, które będą kwalifikowały do stosowania w rolnictwie ekologicznym i prowadziły wykazy zakwalifikowanych środków ochrony roślin oraz nawozów i preparatów poprawiających właściwości gleby.

Ponadto projekt ustawy przyznaje Głównemu Inspektoratowi Ochrony Roślin i Nasiennictwa kompetencje w zakresie prowadzenia bazy danych ekologicznych nasion,

materiału siewnego i wegetatywnego materiału rozmnożeniowego oraz kompetencje w zakresie udzielania zezwoleń na odstępstwa dla producentów na zastosowanie materiału niespełniającego wymogów określonych w Rozporządzeniu, zgodnie z art. 6 ust. 3 a tego Rozporządzenia.

**URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ**

MINISTER
Prof. dr hab. Danuta Hübner

Min. DH- 619 /04/ DPE/dk

Warszawa, 24.02.2004 r.

Pan
Aleksander Proksa
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności projektu ustawy o rolnictwie ekologicznym z prawem Unii Europejskiej, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (DZ. U. Nr 106 poz. 494), przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Minister Danutę Hübner, działającą z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

W związku z przedstawionym projektem ustawy (pismo nr RM-10-38-04) pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

- I. Celem projektu ustawy o rolnictwie ekologicznym jest dostosowanie ustawodawstwa polskiego do regulacji wspólnotowych w zakresie produkcji i wprowadzania do obrotu produktów rolnictwa ekologicznego.
- II. W prawie Unii Europejskiej omawiana problematyka została uregulowana w następujących aktach prawnych:
 - Rozporządzenie Rady Nr 2092/91/EWG z dnia 24 czerwca 1991 r. w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych (Dz. Urz. L 198, 22.07.1991 z późn. zm.),
 - Rozporządzenie Komisji Nr 1788/2001/WE z dnia 7 września 2001 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania przepisów dotyczących świadectwa

kontroli w odniesieniu do przywozu z państw trzecich, na podstawie artykułu 11 Rozporządzenia Rady (EWG) Nr 2092/91 w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych (Dz. U. L 243, 13.09.2001 z późn. zm.),

- Rozporządzenie Komisji Nr 94/92/EWG z dnia 14 stycznia 1992 r. ustanawiające szczegółowe zasady wprowadzenia w życie uzgodnień dotyczących przywozu z państw trzecich przewidzianych w Rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2092/91 w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych (Dz. U. L 011, 17.01.92 z późn. zm.),
- Rozporządzenie Komisji Nr 1452/2003/WE z dnia 14 sierpnia 2003 r. utrzymujące odstępstwo przewidziane w art. 6 ust.3 lit. a) Rozporządzenia Rady (EWG) nr 2092/91 w odniesieniu do niektórych gatunków nasion i roślinnego materiału rozmnożeniowego oraz ustanawiające zasady proceduralne i kryteria dotyczące tego odstępstwa (Dz. U. L 206, 15.08.2003).

III. Projektowana ustawa wprowadza przepisy pozwalające na bezpośrednie stosowanie rozporządzeń wspólnotowych, zgodnie z art. 249 Traktatu Ustanawiającego Wspólnotę Europejską. Projekt określa niezbędne procedury, kompetencje odpowiednich instytucji oraz ustanawia sankcje za naruszenie norm określonych w Rozporządzeniu 2092/91.

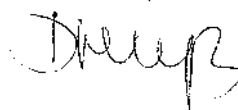
Zgodnie z upoważnieniem określonym w art. 9 Rozporządzenia 2092/91, minister właściwy do spraw rolnictwa został wskazany jako organ upoważniający jednostki certyfikujące do przeprowadzania kontroli, wydawania i cofania certyfikatów zgodności w rolnictwie ekologicznym. Z kolei nadzór na upoważnionymi jednostkami certyfikującymi został powierzony Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych. Inspekcja jest również organem właściwym do przyjmowania zgłoszenia producentów podejmujących działalność w zakresie rolnictwa ekologicznego, do upoważnienia producentów do importu produktów rolnictwa ekologicznego z krajów trzecich, do przeprowadzania kontroli produktów rolnictwa ekologicznego na granicy oraz do gromadzenia i przechowywania informacji o producentach oraz udostępniania ich zainteresowanym zgodnie z art. 8 ust. 3 Rozporządzenia. Zgodnie z art. 9 ust. 8 lit. b, projekt wyznacza terminy

przekazywania danych o producentach przez upoważnione jednostki certyfikujące dla celów gromadzenia informacji o producentach i ich produkcji.

Projekt ustawy wyznacza również podmioty, które będą kwalifikowały do stosowania w rolnictwie ekologicznym i prowadziły wykazy zakwalifikowanych środków ochrony roślin oraz nawozów i preparatów poprawiających właściwości gleby. Ponadto projekt ustawy przyznaje Głównemu Inspektoratowi Ochrony Roślin i Nasiennictwa kompetencje w zakresie prowadzenia bazy danych ekologicznych nasion, materiału siewnego i wegetatywnego materiału rozmnożeniowego oraz kompetencje w zakresie udzielania zezwoleń na odstępstwa dla producentów na zastosowanie materiału niespełniającego wymogów określonych w Rozporządzeniu 2092/91, zgodnie z art. 6 ust. 3 a tego Rozporządzenia.

IV. W konkluzji pozwalam sobie stwierdzić, że projekt ustawy o rolnictwie ekologicznym jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:
Pan Wojciech Olejniczak
Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi